

עין משפט נר מצוה

רלו א מיי פֿו מבלכות י״ט הלכה כד ופי״א מהל' אצל הלכה ד סגמ עשין ד טוש״ע א״ח פ״י מקמח ספיף ד וטוש״ע י״ד פ״י תא ספיף ה׳ ב (מיי ה״ט וזאל שס טוש״ע א״ח פ״י תא ס״א ופ״י מלזו ס״ג):

ג (טוש״ע י״ד פ״י תא ספיף יבג״ה):

רלו ד ה מיי פ״יג מהלכות אצל הלכה ד סגמ עשין ד טוש״ע י״ד פ״י שט ספיף א׳: רלח ו מיי פ״י מהל' בלי המקדש הלכה ד טוש״ע א״ח פ״י קסו ספיף יד בג״ה ופ״י רל ספיף ב׳:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' אמר רב וי לאלף ויי לחנינא. פי' אוי לא להלכה כו שאלת חרות ואוי לא למשאוי כזה שטעמא' את המה. פ"א אוי לאו"ק למתוככים עליו: ב] שם עטוף וכסו טורא. פי' התעטפו והתכסו ההרים כחשן שגן גדולתו וכן גזריהם היה המה הא"ג: ג] שם רהט ונפיל למעצבא ויחפתא חייק. פי' רהט מרג וערמן היה כל ימיו ועששו נפל ריקס גלי ממון למעצבא כשדיקש לעצור מן שטעלו וצירי' ללות ממון למתירי: ד] שם לחמא תגרי אזוגי מידקון. פי' לחינוי הסוקריים לזאוגי מיבדקו כחמירימס נראה עשרס כגון אז שאין לו עשויי כמה לקבור ועל מל עני חומרים אוחו כדי שירמטו עליו. מנ"ש קטן: ה] שם מוחא כי מוחא ומרעין חיובולא. פי' דמיתמו היה כמיתא כל דלמס סהכל ממיס. חמס מעיין חיוולא שסוקריס קסיס הי"ל יומר ממאיר צ"א גי' מללמי עניי' קטן. ונגמ' לפי' דכדשי' דגדי' חממא חכלא וכו' צ"ל היסורין סן צבית עביל' וצ"ל ופי' דבניו דהסוקריס סס צבמיס וזיען יטכרין אף דמיתמו היתה שלמס כממא חמירס ודו"ק:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא.

רבינו חננאל

מתני' נשים במועד מענות אבל אט משפחות. מאי אמרן, אמר רבא ודי לאולאי ודי לחבלא, פירוש, נשי משכניצ הוי חכמות והוי מענות ואומרות, אוי להלך, כדכתיב כי הולך האדם אל בית עולמו וסבכו וגוי'. ואוי למי שהיה ממוקדש, ונתבע שלשם הקדוּשן שצאלו. כלומר האדם מתמשכן להשלים רוחו שהוא אצלו

פקדון לבעליה. פי' שחלל משכן. פירוש גוד גרמא מכבא ונמטי מיא לאנטוכיא, חתוך המאכל מן השינים ויגיע חמות המיס באנטיכי. כלומר כיון שנתחל מפי החולה, בוצרת בו חמות ומחממת מי רגליו כחמות אנטיכי. דתנא אנטיכי אפי"פ גרופא אין שותין ממנה מפני שמחממת הרבה. פירוש שזול איצטאל דמילתא לבר חורי דשלימו וזוידה, כלומר, דומה כאיצטאל של מילת לבנה לבן טובים שירד מנכסיו ושלמה הצידה שלו. [כלומר] הקבורה טובה לו מחיים. ויש שאומרים, מי שאין לו בגדים ללבוש ישאל וילך ללון בן טובים שמה ושלמו ימי חייו. עטוף וכסו טורי, דבר רב־כף ובר רמי הוה פירוש, כמו אדם

האומר להרים התעטפו והתכסו במלבושים הנאים, כי זה האיש הבא להקבר אצלכם בן גדולים הוא. ויש אומרים, לבני אדם אומרים התעטפו והתכסו במלבושיכם ועמדו על ההרים וכסו אותם כשעת קבורתו כי בן גדולים ודמים הוא.
חאנאא מגרי דעל זבוגי מידקין. ׳ חאנא תהגריס שעל קיניהם מיבדקי. כלומר, במקום סתורותם נבדקין הנאמנין הם אל לאו. כמו שאר בשלשה דברים אדם ניכר בכוסו בכיסו וכבעסו. רהיט ונפיל א] (בר אודי ואמביר יופתא יויף. פי' רץ בכל כחו וגופל בין האובדים ועל המעבורת מלוה לוח. פי' כמו שלוח הוא. כלומר, אפי"פ שאדם רץ בכל כחו כל ימיו, כשגופל בין האובדים בין אובדי הדרכים, או כשניגע לעבור בנהר, מתחנן למי שמעבירו ואם אין לו נוטל כהלואה [כדי שיצטל. וכל שכן מי שהולך לבית פולמו שמבקש לתת את כל אשר לו וליטל בהלוואה] ואינו מוצא. מותא כי מותא ומרעה חיבולאי. פי', המות של זה כמיתא כל אדם, ואריכות זקנים לנחמא, ר' יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ור' טרפון. אמר להן ר' טרפון, דעו שחכם גדול ובקי בהגדות הוא, אל יכנס אחד לתוך דברי חבירו, אמר להן ר' עקיבא, ואני אחורן. פתח ר' ישמעאל ואמר, רבו עונותיו תכפוהו אבליו הטריח רבותיו פעמים רבות. נענה ר' טרפון ואמר, ואיחכם כל בית ישראל יבכו את השרפה, וגוי, ומה בני אהרן שלא עשו אלא מצוה אחת, שנאמר ויקריבו בני אהרן את הדם אליו, בניו של ר' על אחת כמה וכמה שחייבים כל ישראל לכתובם. ר' אלעזר בן עזריה אומר, שחייבין כל ישראל לכתוב מהכא, שנאמר, בשלום תמות ובמשפרות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך בן ישרפו לך ויהי אדון יספדו לך, וגוי, והלא דברים קל וחומר, ומה צדקיה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה ירימיה מן הטיט וזה לך, בניו של ר' על אחת כמה וכמה. ר' יוסי הגלילי אמר מהכא, וספדו לו כל ישראל וקברו אותו, כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב, והלא דברים קל וחומר, ומה אביה בן יירבעם שלא עשה אלא דבר אחד שביטל משמרתו וזלה לרגל, ויש אומרים שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם שלא יעלו ישראל לרגל, בניו של ר' עששו כמה מצות על אחת כמה וכמה. ר' עקיבא אומר מהכא, ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדרימון בבקעת מגידו, ואמר ר' יוסף, אלמלא תרגומא דהאי קרא לא הווינ דיעי מאי קאמר, בעידנא ההיא יסגא מספדא בירושלם כמספד חגיירא בבקעת מגידו, ומה זה שלא עשה אלא דבר אחד, דכתיב, והמלך היה מעמד במרכבה נוכח ארס, עד הערב החזיק בעצמו, שלא יאמרו גוסס הוא ויבחרו ישראל, ותחלת נפילה ניסה, בניו של ר' על אחת כמה וכמה שכל ישראל חייב לספד ולכנות עליהם. אמר ליה רבה לרבה בר מרי, כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות, וכתיב, ואת עיני צדקיהו עזר. אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן, שמת בנבוכדנצר בחייו. אמר ליה, לכן תני אוסיפ' אל אבותיך בשלום, וכתיב, ויורו הירורים למלך יאשיהו, ואמר בר יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה. אמר ליה, הכי אמר ר' יוחנן שלא חרב בית המקדש בימיו. אמר בר יהודה אמר בר אין המחמנין רשאין לישב אלא על הקרקע, שנאמר וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות. ואין המחמנין רשאין לומר דבר עד שיפתח האבל. שני וישבו אתו לארץ, וכתיב, ואחריו כן פתח איוב את פיהו וגוי', ואחריו כן, ויען אליפו התימני. אמר ר' אבהו מניין לאבל שיושב בראש, שנאמר אבחר דרכם ואשב ראשי'. מר זוטרא אמר מהכא, וסר מרוח סרוחיים, מרוח נעשה שר לסרוחיים. המרוח הוא האבל, כלומר הניחז במרידות ומפרש בכתובות.

^[א] אולי צ"ל בניו אובדי ומעשרני וכו'.
^[ב] צ"ל ואשב ראש גוי' כאשר אכלס ינחם מר זוטרא אמר מהכא.

כח:

בלע חמות. כדי לקיים דבצר הטוב משום דמועד קטן הוא סוף

סדר מועד ומה"ט מתוך הכרז רבי יעקב מאורליינ"ש הא דלחמיל סדר נשים צט"ו נשים אפי"ג דלחמיל צפורענותא לא מתחיל כדלמרינן ציש נוחלין (ב"צ דף קא). ומיךך דסומכין פורענות דמועד קטן אכל פורענות דיבמות דסמכין פורענותא לפורענותא ונחממתא לנחממתא ^[א]:

צדקיהו מלך יהודה. דייק גמור היה ^[א] אצל צמקרא לא מצינו יותר כי אס שזס להעלות ירמיהו מן הטיט:

ינחם כתיב. צמכות (דף סט: ^[א]) פירשנו צענין אחר שלא

כפירוש הקונטרס דהכא:

וְלִי־יִשׁוּלֹם מִנָּה יִפָּה רֵאשׁוֹן. פי' יש לישראל ילימ' לו אכל

הוא אין לו ליטול כדלמרינן פ' מקוס שנהגו (פסחים דף כ:): הנותן ענינו צחלק יפה כו' מיהו נראה לי דכהן כיון שזהו דינו יכול לראות סימן צרכה ואפי"פ שאומרים צפ' הזרוע (חולין קלג). ונתן ולא שיעול מעצמו אין זה לוקח ממתנת כי אס רואה ספיר מה שהוא רואה ואומר ילימ' לו: ונע' חוס' גיטין נע: דג"ה וליטול מנה]:

הדרן עלך ואלו מגלחין וסליקא לה מסכת מועד קטן

הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור"ע אמר להם ר' טרפון דעו שחכם גדול הוא ובקי באגדות אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו אמר ר"ע ואני אחרון פתח רבי ישמעאל ואמר רבו עונותיו תכפוהו אבליו הטריח רבותיו פעם ראשונה ושניה נענה ר"ט ואמר ^[א] ואיחכם כל בית ישראל יבכו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב ^[ב] ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' יוסי הגלילי ואמר ^[ג] וספרו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה ^[ד] יען נמצא בו דבר טוב כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' זורא ור' חנינא בר פפא חד אמר שביטל ^[ה] משמרתו ועלה לרגל וחד אמר שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל נענה ר' אלעזר בן עזריה ואמר ^[ו] בשלום תמות ובמשפרות אבותיך המלכים הראשונים [אשר היו לפניך בן] ישרפו לך והלא דברים ק"ו ומה צדקיהו מלך יהודה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה ירמיה מן הטיט כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר"ע ואמר ^[ז] ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרימון [בבקעת מגידו] ^[ח] ואמר רב יוסף אלמלא ^[ט] תרגומיה דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר בעידנא ההוא יסגי מספדא בירושלם כמספדא דאחאב בר עמרי דקמל יתיה הדדרימון בר מברימון וכמספד דיאשיה בר אמון דקמל יתיה פרעה חגיירא בבקעת מגידו והלא דברים ק"ו ומה אחאב מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ^[י] והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות וכתיב ^[יא] ואת עיני צדקיהו עזר א"ל הכי א"ר יוחנן שמת בנבוכדנאצר בימיו ואמר רבא לרבה בר מרי כתיב ביה ביאשיהו ^[יב] לכן הגני אוסיפך על אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום וכתיב ^[יג] ויורו היוורים למלך יאשיהו ^[יד] ואמר רב יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה א"ל הכי א"ר יוחנן שלא חרב בית המקדש בימיו א"ר יוחנן ^[טו] אין מנחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח אבל שנאמר ^[טז] אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחריני משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא ^[יז] וסר מרוח סרוחיים מרוח נעשה שר לסרוחיים אמר ר' חמא בר חנינא מנין לחתן שמיסב בראש שנאמר ^[יח] כחתן יכהן פאר מה כהן בראש אף חתן בראש וכהן גופיה מוגל ^[יט] דתנא דבי ר' ישמעאל ^[כ] וקדשתו ו לכל דבר שבקדושה ^[כא] לפתוח ראשון ולכרך ראשון וליטול מנה יפה ראשון א"ר חנינא קשה יציאת נשמה מן הגוף

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

מתני' ^[א] צלא פירוש: **גמ'** **לחנינא**. חזנא: **גוד גרמא מכבא**. נפלו להחיים: **נמטו מיא לאמטייני**. כלומר הדרי מיא למפרע כלפי למעלה: **שייול איזטלא דמלסא**. כלומר יפה מיתה כמלבוש של מילת: **דשלימו זוודיה**. שכלו לו מזונותיו שהוא עני. **עטוף**.

חושך: אזוגי. קיניה: **מוסא**. כל אדם מת: **(מרעא חנינא)**. **מרעין חיבולייא**. האיסורין הן צבית ^[א]: **ידל ידלונייס**. כלומר מגביהין צהספד למי שמגביה קולו להספד אחרים: **הטריח רכופיו**. שחזין לנחמו: **משמרסו**. שהושיב ירבעם שלא לעלות לרגל: **מעמד ממרכבה**. שלא יכשלו: **ינחם אחרים משמע**. שנמחמין וישצין בראש: **סרוחיס**. לשון רעים: **נפטח בראש**. לקרות צס"מ: **ולנדך**. ברכת המזון: **כליפורי**

א אמר ר' ויי לאולא ויי לחביילא אמר רבא נשי דשכנציב אמרן ^[א] גוד גרמא מכבא ונמטי מיא ויי לחביילא ואמר רבא נשי דשכנציב אמרן ^[ב] עטוף וכסו טורי דבר רמי ובר ברברי הוא ואמר רבא נשי דשכנציב אמרן שייוול אצטלא דמלתא לבר חורין דשלימו זוודיה ואמר רבא נשי דשכנציב אמרן ^[ג] רהיט ונפיל אמעברא ויופתא זיף ואמר רבא נשי דשכנציב אמרן ^[ד] אחנא תגרי אזוגי מיבדקו ואמר רבא נשי דשכנציב אמרן ^[ה] מותא כי מותא ומרעין חיבוליא ^[ו] תניא היה ר"מ אומר ^[ז] טוב ללכת אל בית אבל וגוי' עד והחי יתן אל לבו דברים של מיתה ^[ח] דיספד יספרוניה דיקבר יקברוניה דיטען יטענוניה דידל ידלונניה ואיכא דאמרי דלא ידל ידלונניה דכתיב ^[ט] כי טוב אמר לך עלה הנה וגוי' ת"ר כשמתו בניו של רבי ישמעאל נכנסו ד' זקנים לנחמו ר' טרפון ור' יוסי

הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור"ע אמר להם ר' טרפון דעו שחכם גדול הוא ובקי באגדות אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו אמר ר"ע ואני אחרון פתח רבי ישמעאל ואמר רבו עונותיו תכפוהו אבליו הטריח רבותיו פעם ראשונה ושניה נענה ר"ט ואמר ^[א] ואיחכם כל בית ישראל יבכו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב ^[ב] ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' יוסי הגלילי ואמר ^[ג] וספרו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה ^[ד] יען נמצא בו דבר טוב כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' זורא ור' חנינא בר פפא חד אמר שביטל ^[ה] משמרתו ועלה לרגל וחד אמר שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל נענה ר' אלעזר בן עזריה ואמר ^[ו] בשלום תמות ובמשפרות אבותיך המלכים הראשונים [אשר היו לפניך בן] ישרפו לך והלא דברים ק"ו ומה צדקיהו מלך יהודה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה ירמיה מן הטיט כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר"ע ואמר ^[ז] ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרימון [בבקעת מגידו] ^[ח] ואמר רב יוסף אלמלא ^[ט] תרגומיה דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר בעידנא ההוא יסגי מספדא בירושלם כמספדא דאחאב בר עמרי דקמל יתיה הדדרימון בר מברימון וכמספד דיאשיה בר אמון דקמל יתיה פרעה חגיירא בבקעת מגידו והלא דברים ק"ו ומה אחאב מלך ישראל שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ^[י] והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות וכתיב ^[יא] ואת עיני צדקיהו עזר א"ל הכי א"ר יוחנן שמת בנבוכדנאצר בימיו ואמר רבא לרבה בר מרי כתיב ביה ביאשיהו ^[יב] לכן הגני אוסיפך על אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום וכתיב ^[יג] ויורו היוורים למלך יאשיהו ^[יד] ואמר רב יהודה אמר רב שעשאוהו ככברה א"ל הכי א"ר יוחנן שלא חרב בית המקדש בימיו א"ר יוחנן ^[טו] אין מנחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח אבל שנאמר ^[טז] אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחריני משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא ^[יז] וסר מרוח סרוחיים מרוח נעשה שר לסרוחיים אמר ר' חמא בר חנינא מנין לחתן שמיסב בראש שנאמר ^[יח] כחתן יכהן פאר מה כהן בראש וכהן גופיה מוגל ^[יט] דתנא דבי ר' ישמעאל ^[כ] וקדשתו לכל דבר שבקדושה ^[כא] לפתוח ראשון ולכרך ראשון וליטול מנה יפה ראשון א"ר חנינא קשה יציאת נשמה מן הגוף כציפורי

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר ובכלה תעדה בלית: ישעיהו סא י 19. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדש ויהיה לך כי קדוש אני יי מקדשכם:ויקרא כ ח

10. ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך יהיה מעמד בקרבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל זיק הרב: מליכס א ככ לה 11. ואת עיני צדקיהו עזר ואספרו בנחשתיים לבאי אתו בקלה: ירמיהו לט ז 12. לכן הגני אסףך על אבתך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראיקה עיניך בכל הרעה אשר אני מבאי על המקום הנה ותישבו את המלך דבר: מליכס ב ככ 13. ויורו הירים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבירוני פי הקליתי מאד: דברי המיס ב לה כג 14. אחרי כן פתח איוב את פיהו וקולל את יומו: איוב ג א 15. ויען אליפו התימני ואמר: איוב ד א 16. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה 17. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחיים: עמוס ו ז 18. שוש אשליש ביו תגל נפשי באלהי פי הדלבישני בגדי ישע מעיל צדקה וקטני בדתן יכהן פאר